

VELIKONOCE V MUZEU

ROŽNOV P. RADH.

12. duben 09⁰⁰ – 16³⁰ (neděle)

V muzeu jsme se sešli v 8.30. Počasí nám připravovalo krásný a slunečný den. Stejně jako dva dny předešlé. Ovšem když jsem ráno kolem osmé vyjžděl z ValMezu, bylo všechno jinak. Byla totiž taková mlha, že by se dala krájet, jak se říká. Ta naštěstí rychle slezla a pustila sluníčko k našim tvářím.

Po převlečení v nové šatně jsme v devět začali hrát na plácku před zvoničkou. V podloubí hodně profukovalo, tak jsme se umístili na chodník na sluníčko. S délkou sad jsme to ještě moc nepřeháněli, protože v muzeu ještě bylo málo lidí. S přibývajícím časem se ale celý areál muzea obstojně zaplnil. Jak by taky ne, když bylo tak přenádherně. Na obloze nebyl jediný byt' sebemenší mrak, který by slunce zastínil. Ta obrovská žlutá koule ze sebe sálala hřejivé teplo a hlasitě nabádala: „Lidi, tak dlouho jste měli zimu, tak teď nebudte hloupí, a rychle poběžte ven, protože já vás zahřeju. Zahřeju vás dost a dost.“ Hodně lidí toho dne tomuto hlasu zvenčí evidentně neodolalo. Já jsem to pocítil také. Měl jsem kvalitně spálený obličej i krk.

Hned ze startu bylo vidět, že Monča nějak není ve své kůži. Vzápětí nám oznámila, že ji pobolívá v oblasti slepého střeva. Tak jsme ji hned 'zdupali', jaktože je jako na celodenním hraní, když jí je špatně a ona že to je v pohodě, že to vydrží. Jak se časem ukázalo, v pohodě to nebylo. Kolem druhé Monča odjela s rodiči do nemocnice a doktoři si ji tam nechali. No.

V první pauze za námi dorazil Poldík s třema flaškama vína a hned nám naléval a degustovali jsme. Škoda, že jsem řídil, tak jsem ochutnal jen trošku. Jak Poldík říká: „Do pohody, do pohody.“ Kdosi tento výrok obalil do velikonočního hávu – Hody, hody, do pohody. Když jsme tak degustovali, Poldík se zamyslel a jen tak mimochodem položil otázku, kterou si v jistém

okamžiku života položí snad každý, ale odpověď je vždy v nedohlednu: „Jéžišmarjá, proč já tak rád piju?“

Jinak během celého dne jsme se několikrát přesunovali, abychom naším hraním nerušili jiné soubory, které měly program tam na hlavním prostranství, tam na malém amfíku a tak. My jsme byli vždy jinde, než hlavní program. Ale i tak se na nás chodilo dívat hodně lidí. Smáli se, zpívali. Bylo to příjemné.

V malém kostelíku v areálu měl dva koncerty Zašovský chrámový sbor (ZACHRS jak říká tata), a někteří členové došli za náma si zazpívat nebo jen tak pokecat. I holky ze soláňáckého dívčího sboru (MYŠINEC) dorazily, tak zapěly několik písní s námi nebo a capella. Bylo to skvostné.

Hraní jsme ukončili nějak o půl páté, dle harmonogramu a unaveni sluncem jsme zmizeli domů.

Sestava:

PRIMÁŠ: David Kulišťák

TERC: Pavel Práček njml, Myša Bařinová, Hanka Bilová

DECHY: Petr Číp

CIMBÁL: Monča Kovářová

KONTRA: Franta Prokop, Darča Třeštíková

BASA: Martin Bařina

SÓLOVÝ ZPĚV: Pavel Práček tata, Myša

-ppnjml- 16.4.2009

M+M Pospěchovi

Já sa mám..

